

Husmandskreditforeningerne ved forskellige Lempelser med Hensyn til Gebyrbetaling o. desl. Forslaget gik den Gang til Udvalg, og Udvalgets Flertal udtalte sig bestemt imod, at Staten skulde yde Tilskud til Konverteringsudgifterne; og hertil sluttede det høje Ting sig, saaledes at denne Del af Forslaget blev forkastet, og Forslaget kun blev vedtaget for de øvrige Bestemmelser vedkommende. Det er dette Forslag, som derefter kom ud som Lov af 30te Marts 1892. — Da Forslaget om Tilskud til Konverteringsudgifterne kom frem igen i Aar i Folketinget, har jeg som Følge deraf maattet betragte denne Sag som afgjort i Samlingen 1891—92 ved den Afstemning, der da fandt Sted her i Landstinget. Jeg har saaledes stillet mig afvisende over for Forslaget, og kunde saa meget desto bedre gøre det, som jeg for mit Vedkommende ganske kan slutte mig til den Motivering, som Flertallet i Landstingsudvalget gav sit Forslag.

Steel: Den højtærede Ministers Udtalelser give mig Anledning til at komme med et Par Bemærkninger, da jeg er knyttet til den ene af de Kreditforeninger, hvorom her er Tale, nemlig den jydsk, som jo ogsaa er den største. Som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, konverterede Husmandskreditforeningerne i 1889. Der var den Gang ca. 15,000 Medlemmer, der konverterede et Beløb af 18½ Mill. Kr., saaledes at Beløbet blev opagt og kontant indfriet, men samtidig blev der udstedt et ligelydende Beløb Rasseobligationer, der vare rentebærende med 3½ pCt., og som solgtes til en Kurs af 96¾. Men for at dække Rentetabet og Kurstabet var Foreningen nødt til at optage et Laan i det Institut, hvormed den arbejdede, nemlig Landmandsbanken, paa 650,000 Kr., som skulde forrentes med 3½ pCt. og afdrages saaledes, at Interessenterne forpligtede sig til i 14 paa hinanden følgende Terminer at svare den gamle Ydelse af 5½ pCt. Da nu Loven af 28de Maj 1880, hvorpaa Husmandskreditforeningerne hvile, paahyder, at ethvert Laan skal være amortiseret i 45 Aar, og da jo en Rente paa 4 pCt. amortiserer hurtigere end 3½ pCt., vare Interessenterne nødte til endnu i 3 Terminer at svare samme Ydelse, 5½ pCt., det vil sige, i 17 samfulde Terminer skulde de svare den større Ydelse. Det vil være forbi 1897, og det Beløb, der nu er tilbage, er ca. 120,000 Kr. — Som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, har et ligelydende Forslag været fremme før, og selv om det ikke blev gennemført, affødte det dog det positive Resultat, at der stete den Løttelse for

Kreditforeningerne, at Staten efter Loven af 30te Marts 1892 overtog den aarlige Gaagering til den af Regeringen ansatte Revisor, ligesom ogsaa Gebyrerne for Panteattesterne i Anledning af ny Laan gik ned fra 3 Kr. 90 Ø. til 80 Ø.

Jeg kan ifølge min Stilling til den jydsk Husmandskreditforening ikke andet end udtale, at jeg meget gerne saa dette Lovforslags videre Fremme, og jeg vil selvfølgelig ogsaa stemme for det. Jeg anser enhver Løttelse, der kan ydes Interessenterne i disse Kreditforeninger, for overordentlig betydningsfuld. — Man maa ogsaa tage i Betragtning de meget store Summer, der ere indgaaede i Statskassen gennem Husmandskreditforeningerne. Den jydsk Husmandskreditforening har 22,000 Medlemmer til et Beløb af 27 Mill., og inden Loven af 30te Marts 1892 vedtoges, kom der baade gennem Tinglæsningsgebyrer og gennem Panteattester temmelig betydelige Beløb ind i Statskassen. Ganske vist refunderede Statskassen Omkostningerne ved Takationsforretningerne. — Jeg skal ganske vist samtidig bestemt hævde, at selv om dette Forslag ikke gennemføres, afstedkommer Konverteringen betydelige Fordele for Husmandskreditforeningerne, idet de nu, som berørt, om nogle saa Aar ville være nede paa en Rente af 3½ pCt., og de Medlemmer af Husmandskreditforeningerne, som udtræde, ville kunne indløse deres Skyld med 3½ pCt.s Obligationer, hvis Kurs staar ikke saa lidt under pari.

Efter den højtærede Ministers Udtalelse baade i det andet Ting og her, synes der jo ikke at være megen Udset til Forslagets Gennemførelse. Jeg skal ogsaa ganske ærlig tilstaa, at det kan ikke beskrives, at man ikke skulde have ventet, at Forslaget var kommet frem, efter at vi have faaet Loven af 30te Marts 1892. Jeg skal heller ikke tilbageholde den Udtalelse, at det maasse ikke var fuldt vel overvejet, at det er fremkommet, det er i hvert Tilfælde fremkommet uden Tilslutning fra, eller uden at der har været ført Forhandlinger med Direktionen. — Jeg nævner stadig kun den jydsk Kreditforening.

Men da vi nu ere komne ind paa at tale om Støtte for Husmandskreditforeningerne, skal jeg tillade mig at nævne — hvad der ogsaa er berørt i det andet Ting — et Omraade, paa hvilket der ved velvillig Imødekommen fra den højtærede Indenrigsministers Side kunde ske en ganske anderledes Løttelse for Interessenterne i Husmandskreditforeningerne. — Som bekendt opsamle vore Kreditforeninger et temmelig betydeligt Reservecfond; den jydsk Husmandskreditforenings Reservecfond er nu